

بجوان در آریم و تهاب بر شایسته و ساعی جمیله بگاربرده
 هست بقتلش برگاریم بهین مضمون مکانه اخاد آمیر بحضور
 انور نواب حیدر علی خان بهادر ام سال داشت نواب
 محمدوحی کواب نشت که در صورت رسیدن ایشان
 از آن طرف از ماقصودی خواهد رفت و بعد ابلاغ این پیام
 برای انتشار صیحت جوان مردی خود با حضارت کر فیروزی اثر
 فرمان داد چون مراسمه نواب فلک قبایب بنظر نمان پھر نوبس
 رسید و موجب اطمینان خاطرش گردیدندیمی اندیشیده
 بسرداران لشکر که بارگشتن هرا و پیوسته بودند پیام هفستاد
 که رفاقت این چنین خونی که قطع صلح رحم کرده برا در زاده
 دشید خود را بخجیرید اد سینه پاک کرده اختیار نمودن از حمیت
 مردانگی بعید است و از چنان ظالم که خون جکر گوشش خود
 بکمال پیر حمی برخاک ریخت توقع رفاه و فلاح داشتن نزدیک
 عقل مآل اندیش جملی غریب لازم آدمیست آنکه از
 هر ای ادا با نموده به پونه بشتابند و بر در حرم عزت نارا این را و
 مقتول حاضر شده ملازم است اهمیه آن مظلوم که حامله است
 نمایند چون این پیغام بسرداران رسید بمقتضای خود مصالحت
 اندیش اکثری می اجازت را گه و معه احتمال و اتفاق خود
 بظرف پونه ره گرگردیدند و بخی پیهانه طلایه و مغلادیزک از لشکر

برآمده جاده پیمایی مراطل مقصود شده‌ند الغرض از بیدر نارسیدن
 برای درگ متفسی از شکریان بونه هرا هش نهاند درا گهو
 با خاطری شکسته تراز رنگ حنادست تا سف مایده
 باسی هزار سوار پنه اره که خود جمع ساخته بود با آس تگی طی مراطل
 نمود همین اشاجون زبانی جوا سپس خبر یافت که ناظم
 حیدر آباد هم بصواب دید ناما پھرزو بس با فوج قوی ایلغار کرد
 می آید ماتند غرگوش که در شکر و بنگاه افتاده سراسمه راه نجات
 می جوید م Fletcher گردیده اینجا آورد دن بواب حیدر علی خان بهادر
 قرین مصالحت دیده دکیلی دانار اروانه حضور اقدس ساخت
 و نمیشه بدین مضمون نوشت که اگر درین وقت که
 فرمایند و از حصه چهارم لطف سازند نهایت کرم متصور است
 نواب فلک اقتدار بجواب قسمی فرمود که از تطاول
 ترک را در در راعایا حالی باقی نهاند که مال داچ
 ماید تو اند ساخت پس برای ایشان حصه از کجا
 فرستاده شود و در باب کمک که مستدعی شده اند اگر
 آن صاحب را بادیگر کسی منازعه دهند می آمد
 بحقیقی اتحاد کمک نمودن مضایق نداشت مگر در بحث
 که این طوفان از تور خانه خود شان جوش زده مارا در امورات
 خانگی ایشان دخل کردن نمیرسد آینده مارا ازین تکلیف

ملا بطاق معاف باید داشت را که و مکرر نوشت که در بی وقت
 که بازار فتن از تسامی جوانب گرم است اگر دیگر رو پیر
 هربانی فرمایند تسامی صوبه سرا بلکه آنطرف جوی کشنا ناما با دایی
 دجالی مال و غیره تفویض گما شنگان جیدری می نایم نواب
 جیدر عاشخان بهادر با صفاتی این پیام بوکلای او فرمود که اگر موکل
 شما مطابق نوشته خود بعمل آورد ازینطرف هم در انجام
 مرام او تا هل بعمل تحویله آمد را که و ازین نویه خوشنده
 شده برادر نسبتی خود را که با جی را در نام داشت معاشر صد
 سوار و قطعه تاکید نامه در باب خالی کرده دادن قلعه بنام با بوجی
 سپندیه صوبه دار سرا روانه ساخت چون با بوجی را در بحوالی
 قلعه ر سپید و تاکید نامه مذکور پیش صوبه دار قلعه فرسناد او بمحروم
 مطالعه نبرداز آتش گردیده جواب داد که را که و مقام
 برادر زاده بیست که بحکم قلعه خالی کرده دهم اگر خیریت خود
 بمحواهی سلامت برو و الابه رب گوله دود از نهادت
 خواهم برآورده با بوجی را در چون طاقت مقاومت نداشت
 از انجام راجعت کرده بسرینگپتن ر سپید و بحضور اقدس
 نواب بهادر سعادت ملازمت در یافته استدعا
 کمک نموده نواب والا جناب حسب آرزوی
 با بوجی را در شاهزاده فیروز بخت هایون طالع را با فوجی شایسته

برای افتتاح قلعه رخصت ارزانی داشت درین اثنا خطوط
 نانا پھر نویس از پونه بدین مخصوص بحضور رسید که زنگار بر اقوال
 دفعات کاذب را گم و از جان باید رفت و به تدبیری که باشد در قلعه
 و قسم آن مواد فاسده که وجود ریاست پونه را سقیم ساخته
 باید کوشیده افشا شده تعالیٰ بعد استعمال آن خوبی و خیس العاقبت
 هر آنچه موجب استحکام آن دولت خداداد خواهد بود ازین
 خبر خواه امداد داعنت کلی بکار خواهد رفت نواب والاجنب
 که دعویٰ جهان ستانی مکنون ضمیر انور داشت اهل کاران
 دران پونه را محسون احسان داشتن موجب مزید شوکت
 خود تصور فرموده از دارالمریاست پایی همت در رکاب اشتبه
 دولت گذاشت با فوج قاهره در سواد برجن رای پن منجوق
 اقبال بعیوق برانفرشت و شاهزاده جهان ستان همان
 نصرت بقلعه سرا رسیده محاصره پرداخت و سببه و سباباط
 هر شب ساخته بدر بگوایل دمار از روزگار قلعه نشینان
 برآورد و در عرصه سه ماه ساعی جمیله بکار برده قلعه را یکید
 شمشیر عالم گیر مفتوح ساخت و تهانه استحکم در قلعه
 نشانیده بسته مد گیری عنان نافت و در عرصه چهلدر روز
 جبر اقهر آن قلعه را هم خبر فرموده قلعه بجهن رای درگ را
 نگین دارد در طبقه محاصره کشیده و چون عرصه یکماه چنگ اسداد

یافت روزی بامدادان شیر صولت و غازبان رسم
 صلابت دامن هست بر کمر شوکت زده بورش فرمود
 و قلعه را بزور قوت بازدی مردانگی بکشود و درین عرصه نواب
 چدر علی خان بهادرهم از ستر شوکت نهضت فرموده
 به تانی و تامل طی صحاری و بوادی نموده نواصی تمکور را مضرب خام
 اقبال فرموده اگرچه چون خبر افتتاح چند قلعه به شمشیر کشور کشای
 شاهزاده بلند اقبال شنید و افواج ظفر امواج نواب
 چدر علی خان بهادر را هم چون سیل بلا منوجه خود دیده بیرونی جاز
 گردیدن ندانسته با شانزده هزار سوار که دران حالت
 اضطرار هراش مانده بودند رو بر تافت و اراده رفتن
 هندوستان نموده بیکان افواج پونه و ناظم چدر آباد بتعاقبیش پرداخته
 فرصت سره خاریدن شش مداده داده ایلهان پور داش انجا
 تا خاندیس داش انمقام. بگجرات رسانیدند نواب چدر عینجان
 بهادر درین وقت فرصت را مغتنم شد و بی مراجعت اغیار
 گوپال و بهادر پنه دمودگی درگ و پکندر گدره که همه قلاع متینه
 و مواضع توابع سیر حاصل داشته بقیه اقتدار خود را آورد
 و راجه سرهی را که غاشیه اطاعت بردوش کشیده بخلعت
 فاغره سره فرازی. بخشیده بتوپیر غزانه و آبادی آن ملک قدر غنی
 بیخ فرموده دور چند روز نول کنده و جان هلی را مفتوح فرموده

بسته هویلی دهار وار شکر کشید، بر متختهان اخبار
 پوشیده نماد که در ایام ماضی چون نواب چدر علی خان بهادر
 قلعه نگر را مفتوح ساخته تامی ملک بد نور تصرف در آورد
 بیرستم خان فاروقی که از طرف نواب آصف جاه قلعه دار
 هویلی دهاز دار بود طاقه عبودیت نواب چدر علی خان بهادر
 بگوشش کشیده قلعه را تسلیم اولیای دولت نمود
 و خود بمشاهده پانصد روپیه و بخشی گری سواران بارگیر عزت
 اندوخت پس از مرور ایام که مادهور او پیشوادر ملک
 بالاگهات آمد و فتنه بر پا کرد آن قلعه از تصرف گماشتگان
 چدر می بدر رفت بقبضه تصرف مرده در آمد و ازان باز بسوست را
 نام شخصی از خویشان گوپال را و ناظم مرج بقلعه داری
 می پرداخت درینوا که گذار شکر قاهره نواب چدر علی خان
 بهادر بدین سمت اتفاق افتاد از آنجا سرسری گذشن و گذاشت
 دور از حیثیت سرداری دیده حکم والا برای محاصره قلعه شرف نفاذه
 پذیرفت و بگوله اندازان قد غن رفت که از دور بگوله اندازی
 است تعالی دارند از آنجا که افتتاح قلعه سخکم بسرعت متصور
 نمی شد نواب والا جناب با قصاصی خود را بین دیگری شایسته
 اند بشیده خطی از طرف اباجی رام کار پرداز نواحی مرج بنام
 بسوست را و قلعه دار هویلی دهار نوشته بدین مضمون که

ظاهر انواب حیدر علی خان عزم نسخه قلعه هوبی دهاتر داده ارد
 زنگار یدل باید شد و مستعد جنگ باید بود اینکه قوچی
 برای کمک روانه می سازم و چون خط مرتب شه نواب
 دانادل همراه با جی پر رام نام طازم خود را که هر آه شکر فیروزی اثر
 بود بران بست نموده و دونفر هر کاره را بلباس مرده ملبس
 ماخته روانه فرمود چون هر کاره با پیش قلعه دار هوبی رسیدند
 آن نافهم شاست رسیده مطلق بی بعزم غابه برده آن خط را
 مرحله اپاچی رام کار پرداز نواحی مرچ انگاشت و با میدواری
 رسیدن کمک بیش از پیش باستیکام برج دباره پرداخت
 نواب والا جناب بعد چهل دروز وقت شب و هزار سپاهیان
 بار و سه صد سوار از قوم مرده در اچوت انتخاب فرموده
 و سه ضرب توپ هر آه داده و گردانی و گیر از سواران
 پناه بر احتیاط تعین کرده و شخصی معتمد را سه شکر مقرر نموده
 رخصت فرمود و آن جماعه دریشه خزیده برای که از مرچ
 بطرف قلعه پیوسته است سه برآورده و از آن شارع
 بطرف قلعه ره نورد شده چند توپ و بنادیق بی گلوله سه
 نمودند اهل قلعه که با میدواری رسیدن کمک چشم
 بر راه داشته بمحروم شنیدن صد ای نوبه و بندوق
 رسیدن کمک بتعین کرده دروازه قلعه را بخشودی تمام

بکشادند و هام سواره ایان د پیادگان را در قلعه جادادند سردار جماعه
 مذکور بقلعه دار گشت که مردمان هراهی خود را از قلعه بیرون کن
 تا بر سو رچال مردم نواب رفته ششخون زند و جماعتنی که هراه
 من از صریح آمد و این حفاظت قلعه با پیش از پار قلعه دار وقت
 شب نمیز دوست د دشمن نکرد و سپاهیان خود را از قلعه
 بیرون فرستاد و مردمان نازه دار در این حفاظت قلعه تعین نمود
 همین که مردم قلعه پا از حصان بیرون نهادند سردار حیدری
 بی تکلف دست و گردن قلعه دار و چند کس از متابعا نش
 استوار بست و تمامی غله و آلات حرب که در قلعه بود
 بقید خبیط در آورده شیلک مبارک باد سر نمود چون قلعه
 باقبال عددی عده بی جنگ بدست آمد علی الصباح نواب
 گردن جناب سوار تو سن جاه و جمال شده داخل قلعه
 گشت و پس از سیر امکنه اشیایی نفیسه انتخاب
 فرموده آنچه قابل انعام بود بپاها رزم خواه بخشید و همین
 ندق عرصه بیک سال سیر و گشت آن مملکت فرموده
 و از راجه گان آن نواحی مبالغ خطیر بعرض وصول آورده و تا بیاف
 قلوب را چزدا عظم سرداری دانسته بیک رود پیه با تناوب
 و نفایس برای ناما پھر نویس و دیگر روایی پوند روانه فرمود
 پس از آن با جی را در اول نسبتی را گهورا که در شکر ظفر بیکر

چون سایه بدجال میگردید در حضور طلبید فرمود که اگر عزم رفتن
 داشته باشی برو و مارا با تو همچ گونه مرا هست و مو اخذه
 نیست آن در ماده نیز سرگردانی عرض کرد که راگهواز میان
 رفت و سرداران پونه بسب قرابت قریبہ بارا گهونش
 خون من اند حالا غیر از سایه دولت ها پایه مجا و مادای ندارم
 نواب الک رقاب بر یکسی او ترحم فرموده برساله داری
 پانصد سوار و عنایت فیل و نقاره سفر ازی خشیده در زمده
 ملازم خود منسلک فرمود و هم درین ایام میمانت اتیام که
 اسباب دولت همه آمده بود و فتح واقبال چون چاکران
 غاشیه بدوش و بندگان طقه بگوش برد و دولت سرا ایستاده
 پور بیاز تاردار را که بجور عقول آرایشی داشت و به شاهزاده پنجاه
 چون پیش یکی از عده هر آفان شکر دفع الوقت میگرد
 و تحریر و تقریرش از دیر باز مظور نظر شکل پنهان نواب
 چیدره علی خان بهدار بود به قضای ذره پروردی از خفیض نکبت
 برآورده باوج سرداری رسانید و دفتر کنتری باو تقویض فرمود و
 موافق معقول مقرر ساخته دشمن اس عالمیان گردانید و بعد
 انتظام امور کار خانجات خاطر انور پیش از پیش موجه
 آرایشی سپاه رزم خواهش نادر آنک مدت آلات
 حرب دیگار افزون از تعداد فرام گردید و صیحت قدر دانی

دسپاه دوستی نواب نامدار در امصار و اقطار چون گوهر
 شهروار آدیزه گوش حقیقت نیوش بهادران جان سپار
 شده جوق جوق با اسلحه مرغوب و اسپان خوب رسیده
 در سک ملازمان مناسک بیکر دیده و دسته دسته
 سواران طوابیل خاص با اشتعه اسای زرنشان والبیه رنگهای
 الوان خار حسرت در سینه گلزاری شکسته تفنگچیان
 ملبس بلباس بانات سرخ و زرد و سبز شده چون
 ابری موسیم بهار هر جانب قطره زنی بیکر دند و سواران
 خفیان بوش مانند دریای مواج بحر اخزر اغريق آب خجالت
 میباخته الغرض در عرصه قلیل پنجاه دشت هزار سوار جرار
 و شانزده هزار سپاهیان بار و چهل و پنج هزار پیادگان کرناکی
 که در فن تفنگ اندازی می خطابودند زیر لوای آسمان
 سای محنتی گردیدند و علاوه توپ خانه یک هزار چهارصد
 شتر اشغال فرموده حواله جوانان روئین تن گردید که بطرز
 افواج عراق و ترکستان شتر نال بران بسته ماند رعد
 جوشان و خروشان هنگام پیکار برق افشار باشند الغرض
 چون ضمیر خور شید تویر از انجام جمیع اسباب سروری
 جمع گردید معاودت مستقر سریر دولت فرموده نایه
 عاطفت بر مفارق سکنه آن بلاد خجسته بیناد آمد اخت

ویغایت مناصب مناسب و علوقد و اجنب و انعام خلاع و جواهر
زد اهر و افیال دا سپان بی شال تایی سایه گزبان دامن
دولت را مر ہون میست و آماده، جان فشانی، سافت

رسیل مادهو را و بار ثانی از پونه در ملک بالا گھات
بقصد انتزاع و عاقبت الامر صلح کردن و برکشتن بملک
خود بعد قطع نزاع؛

چون نواب بهادر بعد رفقن مادھورا دشکری قوی از مردان
جنگجوی کار ویده فراهم آورده و توپخانه صاعقه بار جمع کرده برای
استظام ملک بد نور نزد آهینین سر راس بک عنان ساخت
ناظم صوبه سراکه از طرف مادھورا دسلط بود از هفت
فرمودن نواب عالیجناب بطرف بد نور بقیین دانست
که آن جمهودل از نظم و نسق نوابع نگران غراغ جسته باست تخلاص
صوبه سرا هست خواهد گماشت بنابران بخود داری کوشیدن
و علاج واقعه پیش از دفع بعمل آوردن اصلاح دانست
نرح دار بذریعه عرایض بحضور مادھورا پیشو اطلاع بخشمید
و آن سردار ذوالقدر جمعیت نواب بهادر را موجب
پر اگندگی دولت خود انگماشت باز امراء افواج جمع کرده
بطرف مملکت محمد سه نواب دالاجناب رو آورد

و سرداران خود را مه جمعیت‌های شایسته برای افتتاح
 قلعه‌است متعلقه دولت صدر می‌تعین نمود نواب والاجناب
 از آمدن آن بندی شیده نامی فوج ظفر موج دتوپخانه هرا، گرفته
 از راه سموکه و پسداشیں عبور جوی تسبیب‌بحدرا نموده
 سواد شکار پور را مذهب خیام اقبال ساخت و
 افواج غنیم هم از استماع درود شکر نهرت اثر محاصره
 قلعه‌است معطل داشته بفاصله دو میل دایره کرده صباح آن
 بچنگ‌گاه در رسیده از یانظر ف نواب والاجناب هم
 خود توگل بر سر و جوشِ صیانت حافظ حقیقی در بر کرده به روز مگاه
 خرامید و راجه چیل در گ که درین سفر بر همنوی قاید توفیق
 غاشبه اطاعت برده شش گرفته هر کاب بود معاون فوج خود
 در چنگ‌گاه همانی گزیده اگرچه بسب افزونی شکر
 مرهش که فرد نه از سور و مانع بود شکر ظفر پیکرد محاصره چون نگین
 در طقه می نمود مگر از انجا که شیر عربین از گله آهون غمی ندارد
 بهادران ناموس دوست نامی روز پیغمبر شهای نمایان کرده بشام
 رسانیدند و شکر مخالف از میدان چنگ معاونت کرده
 بفرودگاه خود رفت نواب فردون فر که خرد آموز عقل والابود
 شکریان را فرصت اکل دشنبه بخشیده شب هنگام
 از انجا کوچیده مغلق مقام پرولی و نوزلی و هرایش سرا کم

پس پشت شکر گذاشتند خیام اقبال نسب فرمود و
 اطراف شکر کمینگاه های دشمن شکار نجیز فرموده جایگاز
 سواران و پیادگان بزرگ آسنی کام بخشید و از انطرف مادهوراد
 با تفاوت حاکم شانور که این بار هم فتح عهد کرد و هر آهاد بود
 بمحاذی شکر نهرست قرین دایره نمود و هر روز جو ق جوق مردان
 کاری از طرفین بسیدان خرامیده جان شاری مینمودند بعد پندروز
 چون سردار مرده اتواب پ گران سنگ بر قلل جبال کشیده
 گلوکه ها علی التواتر چون تکرگ باز پدن آغاز نهاد و مردم بسیار
 از اراده دی هایون شهرت شهادت چشیده نواب
 عالیجناب پیش ازین ضایع شدن بهادران کار آمدند
 گوارای طبع اقدس نفرموده وقت شب و نج هزار پیاده تفنگی
 قادر اند از دیگر هزار و پانصد سوار جان شار و چهار ضرب
 توپ طویز ده هر آه گرفته و جمیع کار خانجات عظمت و
 شوکت را باعنماد ولادر خان گذاشتند باقی شکر زد هیبت جنگ
 داشته بعزم شنخون در پیشه خزید و عزم مصمم فرمود که
 اول بر توپخانه غنیم دست تصرف یافته بعد ازان
 دو داش نهاد و شمن باید برآورده لیکن چون بخت آن خفتگان
 بسرمه دهشی پیدا بود همین که نواب ظفر انتساب
 از آن پیشه هرا کم برآمد شب پایان رسید و سپیده همچ

بد مید فوج اعدا از طبیعت شکر نواب بهادر خبر دار شده و شان
 عسل را بگام خود پایه چون مگان از جوانب از وحش نموده
 طینین بگیرد بینه بلند نموده و نواب نمادار را معاهمه هر آن از چهار
 طرف احاطه کردند نواب کوه و قار و ران هنگامه محشر آشوب
 هر چند بگوله اند ازان بخطا اند از که از تادی ایام بمشق آن کار
 بسر برده بودند فرمان داد و آنها هم قادر نشدند مگر از انجا که اختر
 در گذر و سعادت و خوست تو امان است مطلق آتش
 فیله بربار دست پیاله توپ نگرفت تا آنکه نواب خود
 از اسپ فرود آمد و فیله سوزان بربار دست نهاد هر گز
 اشی بخشید ناچار از اتوپ دست برداشته به تفنگچیان
 تقدیم فرمود و آن جان شاران چند شلگ بنادیق نزدیکی
 را از خون گرفتگان بد ارباب افزا شدند مگر چون شکر مرده
 از حصر و شمار افزون بود و حاضر بودن نواب بهادر
 در آن جماعت اندک برایشان به ثبوت پیوست
 اختتام چنگ را بیان روز یقین دانسته دست از جان
 شسته مایان های مرمر ترد و کره های آتش نهاد و گوینی را
 هم بیز کرده باین غازیان شهادت طلب در پیوسته
 و بپراق کوتاه کار نامه رئیسم و اسفند پاره بروی کار آوردند و
 در آن آشوبگاه پیکنست را دیوان اندیں خاکه دان سفای

جعالم علوی خرامید و علی زمان خان گلگونه زخم بر رو کشید و
 بقیه ای پیش که رو به اردوی کلان بر تا فتد از تعاقب فوج
 مر هشته رو بجا ک ک عدم نهضت نواب دلاجذاب چون رنگ
 میدان جنگ د گرگون دید مانند آفتاب جهان گردید که ته
 ازان طوفان بلا کناره گزیده بسایه درخت متظر اعانت کار ساز
 حقیقی باستاد اتفاقا طبیور نوازی ملازم حضور ازان میدان
 قیامت اثر برآمده زیرهان درخت که بار در شر نهرت واقبال
 بود وارد گردید نواب صاحب اقبال رسیدن او را افال
 نهرت گرفته بنو اختن طبیور فرمان داد چون آواز طبیور در گنبذه
 گردون پیچید افواج مر هشته را اندیشه رسیدن کوکم از جا برو
 و آنچه از قسم اسپ داصلحه از بهادره ان شکر نواب بهادر
 سیخادره بودند بربجا گذاشتند و قدر می از اسباب خود هم بران اضافه
 کرده سبکه و ش راه فرار پیمودند و نواب سپه رجای
 با مدد و دی از مردان شکر که باستماع آواز طبیور عنان باز گردانیده
 زیر آن درخت در حضور انور اجتماع نموده بودند ماتند مهر جهان اسab
 که از پرده ابر برآید در میدان رزمگاه خرا میده ب مجرد درود
 در میدان گردی عظیم از پس بست نمایان گردیده چون
 با هنر از هوای نهرت و اقبال دامان گرد پاک گردیده ب نظر
 رسید که هیبت جنگ بخشی فوج ظفر موج بسایه علم از دنای پیکر

باقوج خون خوار و توپخانه و سپاهیان بارا بلغار و زیده برمد وقت
 دشیده نواب هملاں رکاب هیبت جنگ را مورد
 نواز شافت بی پایان فرموده باشکر تازه زور و توپخانه تعاقب
 فوج مرده نمود و پیغ خون آشام از نیام انتقام برآورده حکم قتل عام
 صادر فرمود. مجرد صدور حکم قضائیم گوله اندازان چاپک دست
 و تفنگچیان از باوه تهود است بیارش گو الیل جماعه اعداء
 چون برگ لاله بادل پر داغ بخار و خون انداختند و سواران
 ظفر پیمان اسپان باد رفتار را سبک عنان ساخته دست بغا
 بر نقدر وان آن گر انجانان دراز ساختند مادهوراد چون کشتی امید
 خود از لطمہ شکر طوفان زای در گرداب تباہی دید با آنچنان
 فوج یکران روز معرکه مردان تافته تاسواد بندکا پور عنان بازنگشید
 چون میدان رزم از وجود معانه اان تھی گردید نواب ظفر نصیب
 شادیانه فتح نواخت در همان مقام نصرت انجام قبه بارگاه با وج ماه
 بر افراحت و برهم مراحم و انعامات نقود واجناس بالنیام
 جراحت مجرد خان پرداخت درین اشأ چون از شروع شدن
 بر شکال کوس ابر در غرش آمده غلغله در زمین دزمان
 براند احت و فرمازدای فلک چهارم برای تهدید خیل نجوم پیغ
 لاسع برق بر افراحت مادهوراد در حوالی بنکا پور طرح قشلاق
 افکنه و در آنچنان موسم که همه عالم آب بود و سبل نار

عابران بک نیزه از سر میگذشت بغيرت نام پیشوائی
 گوپال را دناظم مرچ را فرمان داد که به نوعی که تواند آنطرف جوی
 تشب بحمد را رفته دست یغابر لک مقبوضه نواب بهادر
 در از ساز و از انجا که از حکم حاکم گزیر بود گوپال را او با فوجی گران
 از معبر هول عابر گردیده مواضعات و قریا هر چه پیش آمد
 بخار و ب غارت رفت و در آنکه آتش زده بجا ک میباشد برادر
 ساخت و از پایکار هر چن هلی در ای درگ بعنف و اشتمام
 زرگی خطیر بعرض وصول آورده در تعاقبات چیتل درگ
 دست تنهی در از نمود و چون این سانجه بعرض نواب
 همایون رسید از انجا که عذر بر شکال بخاطر آوردن و از طغیانی
 سبلابها آن دشیدن آبروی شجاعت ریختن است
 نی تامل و نانی تسامی اردودی ظفر قرین را بر مقامگاه گذاشت
 شش هزار سوار اسپان خاصه و نه هزار سلحشور و چهار هزار
 پیادگان بار و شش ضرب توپ هر کاب سعادت واشته
 چون ابر صاعقه بار بطرف خرسن اعدا قطره زن گردید و در
 سه روز متاعب و مصائب راه پر خطر طی کرد و در طایی که
 گوپال را دشکریانش مطلق از نزول آن سبلاب
 بلا آگاهی نداشتند بی محابار بخت و کسی را فرصت
 زین گشیدن و اسلوی گرفتن نداده از لظم طوفان پیغ و

خنجر برق افشار جو بهای خون روان کرده موج متواالی چون
 آب دریای سرطاب برانگشت شمشیر زمان آن نشکر
 هزینه است اثر از ترس مردان رسم جگر چون زال سپرانداختند داز
 دست برد شطرنجی فلک فیل و اسپ سواران چون اشر
 بی مهار از مرگب هست پیاده شده بازی شاه وزیر پونه
 را ماست دیده درخ از نبرد بر تافه نقد هستی در باختندگو بال را د
 چون دید که منصوبه اش نتیجه بر عکس داد و مهره امید در شش در
 یاس افتاد بساط زرد غار را بر پیشه جمیع اموال سابقه ولاحقه و خیام
 مملو از اقمشه نفیسه که از پالیکاران و مواضعات بتعدي گرفته
 جمع ساخته بود بربار مقام گذاشته با معده و دمی از خواص اسپ
 گریز نیز رانه دور پنهان قلعه سراکه تصرف مادهوراد بود رسید
 و مردان وزمان بگاهش هر قدر که از خربت شمشیر
 خو توار و اسیری بهادران جلا دست شعار نواب نامدار
 سلامت ماندن با نجم جانی که داشتند بلشکر مادهوراد ماقع
 گردیدند ولب نشان دادی ادبار لذت قطره آب
 خنجر آبدار نواب دریادل خوب چشیدند پس نواب
 از درهیبت عضنفر صلابت از تعاقب آن رو باه طیستان
 که چند روزه چون گرگ دندان آن برآشخوان رعایای گوپنه
 خصال ببرز کرده بودند عنان نگاور هست باز داشته نقاهه

فتح کو فست و همانجا بوای اقبال بلند ساخت و هم ران روز
 فیر دزی اندوز بازی نازه از هر ده ینگون تصار بر دوی کار آمد که
 پنداره های شکر فیر دزی از که بطريق متقابل از نهضت
 نواب کامگار شرف رخصت یافته به بندیل لجه و تغیر
 لباس با سواران شکر گوپال را دچون نش باشد اب
 آیندخته بودند وقت فرست از دست نداده در چینیکاه گوپال را د
 فرار برقرار اختیار نموده بود بسر خوشی تمام فکر خمار شکنی خود
 نموده در حالت مد ہوشی بسیاری را از باره هستی سبک داش
 ساخته پانچ هزار راس اسپان صبار فشار دنوزده زنجیر
 افیال کوه و قار و نود هزار اشتران بختی مراد بیغار بوده بحضور
 نواب کامگار سالها و غانم اسعاد است اندوز شده نه و از انعام
 و افره نقود و اجنس کام دل بر گرفته ماده هر را دچون دید که
 با وصف حاضر نمودن این قدر شکر کثیر و جنم غیره پنج عقده
 بنا پن خدیر نمیکشاید و از طغیانی آبها چون ماهی بی آب راه
 بدرو و بطرف پونه نمی نماید معرفت دکای کار دان راه
 آیستی بانوب ارس طور ای سکندر فر پیموده و بهانه اخز
 حصه چهارم ظاهر نموده برد و لک رو پیه انتقطاع معامله چنگ
 نمود و بعد یک سال و چند ماہ خابه و خاسه با ولی شکسته
 عنان گسته بحق حکومت خود را نورد گردید نواب بهادر

بعد رفتن مادهور او استظام واقعی آن نواحی نموده قرین فتح و ظفر در سایه عنایت خالق دادر از راه نگر بسر برگشتن نزول اجلال ارزانی داشته سپاه رزمخواه را بعنایت خالع رنگارنگ و نقوش و جایز است سرفراز کرده رخصت استراحت بخشید بعد چندی نواب دلادر خان که در گنف حبابت نواب عالیجانب روزگاری بکام و آرام داشت با غواص شیطان لعین که از راه بر خردمندان است بی صدور سببی عذر یاداری خود ظاهر ساخته بکولار رفت و از انجام اعمال و انتقال خود بی خبر بسرعت بآرکات رفته سکونت در زید نواب والاجناب باسماع این خبر قرین چرت و تاسف گردیده تعاقده کولار را ضبط فرموده حاکم عادل و بگرای حضور بد انقام تعین فرمود؛

نیخت نمودن رایات عالیات به تسخیر کوچک و کلیکوت بادیگر سوائج که در سنه یکهزار و یکصد و هشتاد هجری رونمود؛

در ایامی که سلاطین سجاپور سیر آرای خلافت بودند حکام کوچک و کلیکوت سر پیغمبر اطاعت نهاده با جگزاری می‌نمودند پس از انقلاب آن دولت چون نواب آصفجاہ از حضور با او شاه هندوستان به صوبه داری دکمن سر فراز شده سندھ را پست

گرم ماخت مرزبانان مذکور بدستور ستر در اعمال زر
 پیشکش تهادن نمی ورزیدند و را او خر عهد چون نواب آصفیا
 با مر هشته در آویخت و توجیه به جزئیات ملکداری نکرد زینهاران
 قابو طلب سنتی حکام دیده کاه گوشه تحوت بر شکسته
 اگرچه نواب جد رعایخان بهادر را خار خار بسیج آن ملک
 در خاطر اقدس جاداشت مگر بسبب هرج درج کلی که از درود
 مر هشته لحق حال شکریان عدم شده بود آن اراده از قوت
 بفمل نمی آمد درینولا که گازار همیشه بهار بالا گماحت بمحسن پیرائی
 با غیان اقبال بی زوال نواب بهادر بی خار گردید و مر هشته از
 دست غازیان نهرت شعار سرچنگ رسائی خورد و بطرف
 پونده نور دید عزم خاطر مکوت مناظر نواب والاجنب از
 کمین بطن بمنصه شهود طوه گردید در زای آن بد کرد اران که
 در آیام فرات مردم تهاجمات سرکار دولت مدار را قتل
 و غارت نموده و ملک را بقیه اقتدار خود آورد و دامی در می
 بسرکار خاید نمی ساختند و لوای استکباری افزایش برد مه
 همت و الانهست واجب شرده باحضور لشکر فرمان
 داد و چون با سرع ادقات عاکر فیروزی پیکر بسایه
 لوای آسمان سای مجتمع شده ساعت همان چون
 نواب پیل بند شیر شکار از راه نگر گذاشت بزرگ

دریا جاده پیما گردید و قریب همچند نفر از زمرة ماهیگیران
 معدوفاین شان جمع فرموده سامان رسید از راه دریا
 طلب داشت و چون از اذوق شکر اطمینان دست داد
 بار ساله های بار و تونخانه برق آشوب بر مرآن جماعه با غیبه طاغیه
 چون مرگ مفاجات در رسیده داد بهادران جان نثاره
 برای گردن شکنی پالیکار تعلقه بل که در همان نزدیکی بر سر مواعظ
 متعلقه دار الامر تاخته و مال رعایار اغارت نموده و مواثی راحی
 کرده بروه بود حکم داد پالیکار مذکور با استماع این خبر طاقت
 پنج آن مائی با شیران سر شکن نیافته قلعه را خالی کرده معه عیال و
 احمال و اثقال خود در کنام صحراء خزید و فوج حاکم کوچک را با خود
 شریک ساخته آمده چنگ گردید چون این خبر سامنه افروز
 حضور انور گردید نواب نادر جمعی از مردان معتمد را در قلعه
 گذاشت بر سر آن اجل گرفتگان از راه صحراء تاخته و ماتند
 شیر زیان ازان نستان سر برآورده بی محابایخ کین از نایم
 برکشید و از طفین بازار داده گرم گردید پالیکاران با غیب چون
 رهائی خود از چنگ اجل متغزر ویدند دست از جان برداشته
 کارزار نمایان نمودند و بر فوج مسره چنان زور آوردند که قریب
 بود تا نزلزلی پیامی ثبات راه باید مگر نواب عالیجناب خود
 بنفس نفیس با چهار هزار سوار از قلیگاه جلو ریز بود در رسیده داز

عقب فوج مقاومت بھرب پیغ و سنان زهر آن ب گون گردن
 و پشت شان شکسته از گران بار هستی سبک
 ساخت و هم درین روز که نور دز سال دولت واقبال بود
 صاحبزاده عالم و عالمیان جوان طالع فیردزی نشان جناب
 طپیو سلطان که درین سفر فرخی اثر هر کاب سعادت پدر والاگه
 بود زبانی جوابس معتبر خبر یافت که پاییکاران مقور از انجا
 بمسافرت و میل جمیع ناموس و اموال خود را در میان صحراء
 بجای قلب گذاشته اند صاحبزاده والا تبار با آنکه دران روز
 شهسوار عمر مبارک در مرحله سال هزاردهم جوانگری داشت
 مگر از انجا که شیران را از بد و آفرینش برای صید نجیب
 حاجت تعلیم نیست بی محابا باد و سه هزار بهادران شیر خصال
 سنه آهو گیر را همیز کرد و دران صحرای پر خار متراکم که
 خم و پنج زلف گرهیگیر عنبرین موباین را در طقه زنجیر چیرت
 و بند طوق حسرت میکشید بد ان مقام قلب با استخنان
 مال و ناموس در آویخت و خون بسیاری ازان ترہ
 در ونان بر خاک خواری ریخت اگر پنه آن مد بران شوم
 طبع در شبک بنادیق و استعمال شمشیر و سنان
 حتی الوسع و الامکان کوتاهی نکردن آخر و بفرار نهادند و میدان
 معکه را پشت دادند صاحبزاده رسننم شوکت اسننه پار

صلاحت نهایی زمان را به مطلعه اسپری درآورده داموال
 بیقیاس جمع کرده صحیح و سالم قرین فتح و ظفر معاودت فرموده
 جیان نیاز را بدرگاه خالق حقیقی و مجازی سجد و ریز اطاعت
 ساخت نواب نمادار گرددن و قارآن فتح سرگ را دیباچه
 جراید فتوحات آینده تصور فرموده فرزند بجان پیوند را در آغوش
 شفقت کشید و کلاه گوشش افتخارش را از طره ایوان
 کیوان بلند گردانید پالیکار از شنیدن خبر گرفتاری ناموس
 در فتن اموال چاره جز انتقیاد نمیده با دو سه خواص در حضور
 لام التور حاضر شده سعادت زمین بوس در یافت و باقی
 خزانه و استعده اقمشه نهیمه و دندانهای افیال که اند وخته آبایش
 بود پنجاه شتر بار بحضور گذرانیده ذریعه جان بخشی خود ساخت
 نواب عالیجناب که ترحم و شفقت محمر وجود با جود
 داشت بر سکنت او بخشد و ناموس اور احکم اطلاق داده
 و قول و پیمان استوار در باب آبادی ملک و حفاظت
 رطایا از و گرفته علاقه اش باز برو بحال داشته بعد یک روز
 از آنجا پیشتر نهضت فرمود پالیکار کوتگ چون طوفان بالامتد
 دیار خود دید و احوال پالیکار قلعه بل و گرفتاری ناموش شد
 بفکر خودداری افتاده رقبه جان را بربقه اطاعت درآورد و
 بصلحت وقت دانست وزر خپیر و نفایس آن دیار

بطریق پیشکش جا فرا آورد و طبق بندگی در گوش کشید نواب
 والافظرت افسد اور خد فساد قرین مصلحت دیده در قلعه پر کرا
 که قلب تراز و در ان نواحی مکانی بود تھانه قایم ساخته پیشتر
 نوجه فرمود علی راجه مرزبان کنیا نور که مرد مسلمان از قوم مایل بود
 در دو سخون نواب پهاور را که اعلام دین محمدی در ان ملک
 بر افراده دیمان نیره خاکدان شمع هدایت روشن ساخته
 نهایت گرامی داشته سعادت دیدار اقدس از جمله
 مفردات و طاعات شمرده بگام شوق شناخته شرف
 مازمت در یافت و آنچه از نقد و جنس خاکرداشت ثار قدوم
 بیست لزدم نمود نواب والاجنب بر حسن اعتقادش
 آفرین خوانده و داقف کار آن ملک و از دران سفر
 بیست اثر به راهی خود سه بانه ساخت و چنان از اکرام
 و انعام تالیف قلبش نمود که او بر عمر گذشته ناسف نمود
 پس دو سه روز در آن سر زین و لشین برای آسودگی
 شکر بان مقام فرموده طبل کوچ بوازش در آورد و سواد
 کلیکوت را مزب سرا و قات جا و جلال ساخته به قلع
 و قمع مواد فاسد و سرکشان آن ملک که از قوم مادر تہور کیش
 و جهمالت شعار آن پیش نهاده است والافرمود و خون آن
 بددگان به آب شمشیر آینخته نه مبن نشنه دا سبر اسب نمود